

עֵשְׂתָהּ שְׁלֹמִים

פרשת פינחס

י"ח תמוז תשפ"ג
שנה י"ד גליון תרס"ז

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ז

עטרת ראשנו

דברי תורה מב"ק אדמו"ר שליט"א

**יִפְקֹד הוֹי"ה אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל בֶּשֶׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה.
אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא
תִּהְיֶה עֵדֶת הוֹי"ה כַּצֵּאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֵעָה (כו טז-יז)**

צריך לדעת, למה הזכיר כאן דייקא אלהי הרוחות לכל בשר מה שלא אמר כן בשום מקום, והיה די לומר יפקוד ה' איש על העדה. וגם למה אמר אלהי הרוחות ולא אלהי הנשמות והנפשות. ורש"י פירש, אלהי הרוחות למה נאמר, אמר לפניו רבש"ע, גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד, ואינו דומין זה לזה, מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו. ועוד צריך לדעת, למה האריך בלשון אשר יצא ואשר יבא, ואשר יוציאם ואשר יביאם.

ויש לומר בזה דהנה תפלת משה רבינו ע"ה, היה כאן שלא תהיה עדת ישראל כצאן אשר אין להם רועה, והיינו שיהיה להם ראש ומנהיג כדי שידבקו בו, והוא ינהלם וידריכם בדרך ישרה, ושיוכל להעלות נשמותיהן, והנה ידוע שראשי הדור הם לפי שורש נשמותיהן, והשי"ת היודע שורש נשמות של כל ישראל תמיד בכל דור ודור, ממנה ראש ומנהיג להם כפי מה שצריך אותו הדור, בכדי שיוכל הראש הדור להעלות את כל בני דורו לשורשן ולקרבת לפני השי"ת, והיו דבקים ביחודו של עולם, בסוד 'בכל דרכיך דעה' (משלי יג) וכמו שאמרו חז"ל (ברכות סג). דרש בר קפרא, איזוהי פרישה קטנה שכל גופי תורה תלוין בה, 'בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך'. וכמו שנפסק בשולחן ערוך (א"ח סי' רלא) בכל מה שיהנה בעולם הזה, לא ימיון להנאתו, אלא לעבודת הבורא יתברך, כדכתיב 'בכל דרכיך דעהו וכו', כללו של דבר, חייב אדם לשום עיניו ולבו על דרכיו ולשקול כל מעשיו במאזני שכלו, וכשרואה דבר שיבא לידי עבודת הבורא יתברך יעשהו, ואם לאו לא יעשהו, ומי שנוהג כן, עובד את בוראו תמיד. וכמו שביאר מרן הבעש"ט הקדוש זע"א (בעש"ט עה"ת בראשית את קפה), אחד מיסודי החסידות, 'בכל דרכיך דעהו' זהו כלל גדול, 'דעהו' לשון חיבור ה' עם ו' קודשא בריך הוא ושכינתיה, בכל מעשיו אפילו בדברים גשמיים שעושה, צריך שתהיה עבודה לצורך גבוה לבד, ולא לכוונת דבר אחר, אפילו המעט מן המעט לא תהיה לכוונת עצמו, רק כולו לשם שמים.

והנה בכללות שורש נשמותיהם של בני ישראל הם בבחינת נפש, כמ"ש אצל יעקב אבינו 'ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש' (שמות א ה), וכמו שמבואר ממרן האריז"ל בשער הגלגולים (הקדמה לה) גם בענין שרשי הנשמות, דע, כי כל הנשמות היו כלולים באדה"ר. והנה כל שורש נשמות אדה"ר, הם שלשה אבות. ואח"כ נחלקים ל"ב שבטים. ואח"כ נחלקים לשבעים נפש. וכל חלק מאלו הע', נחלקים לכמה חלקים, עד שנמצאו כל החלקים של השרשים כלם, שיש בנשמת אדה"ר, הם ששים רבוא שרשים קטנים עיי"ש.

ולכן אדם ששורש נשמתו שלימה ג"כ מרוח, יוכל לבוא למדרגת נביאות, כמ"ש 'ותנה עליהם הרוח ויתנבאו' (במדבר יא כ), והוא הראוי להיות ראש ומנהיג הדור, לעלות נשמותיהן של בני דורו להאיר להם מרוחו הקדוש, והוא שפרש"י (כו יח) שיוכל להלוך כנגד רוחו של כל אחד ואחד. היינו שמי שהוא שלם בנפש ורוח שהוא בחינת יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, כל מעשיו אפילו בדברים גשמיים הוא עושה לצורך גבוה לשם שמים, ועושה הכול ביחודים נוראים ביחוד קוב"ה ושכינתיה, שזהו תכלית הכוונה של כל עבודת השי"ת שיהיה 'בכל דרכיך דעהו' כמבואר לעיל. וצדיק כזה יש בכוחו להאיר מרוחו הגדולה, ולהשפיע לבני דורו, ולהדריכם ולקרבת לפני השי"ת, שיהיו דבקים ביחודו של עולם, בסוד בכל 'בכל דרכיך דעהו'.

וזהו שהיה תפלת משה רבינו ע"ה, שלא תהיה עדת ישראל כצאן אשר אין להם רועה, יפקד הוי"ה אלהי הרוחות לכל בשר היינו שהשי"ת היודע שורש כל הנשמות, ויודע מי הוא השלם בבחינת הרוח, הוא ימנה אותו לבני דורו שהם בבחינת לכל בשר בבחינת נפש, בסוד 'כי נפש כל בשר' (ויקרא יז יד), כמבואר ממרן האריז"ל (עץ חיים שער לה פ"ב), וזהו איש דא צדיק הדור (תק"ז הקדמה א), על העדה הוא הראוי להיות ראש ומנהיג הדור. ולזה

כתוב אלהי שהוא בגי' שם מ"ה עה"כ המתקן את כל העולמות כידוע (עץ חיים ש"י פ"א), היינו שהצדיק שהוא שלם בנפש ורוח, ועי"ז כל מעשיו הם ביחודים נוראים לשם שמים, הוא יכול ג"כ לתקן ולעלות את כל בני דורו.

וזהו אמרו אשר יצא לפנים ואשר יבא לפנים ואשר יוציאם ואשר יביאם היינו שזה ידוע מה שאמרו חז"ל במסכת חגיגה (יד), 'וז"ל: תנו רבנן ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן, בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא וכו', בן עזאי הציץ ומת וכו', בן זומא הציץ ונפגע וכו', אחר קיצץ בנטיעות, רבי עקיבא יצא בשלום עיי"ש. וזהו אמרו אשר יצא לפנים ואשר יבא לפנים היינו שצריך להיות מנהיג בישראל מי שבעצמו בא בשלום ויצא בשלום, וכן ואשר יוציאם ואשר יביאם היינו שיעלה ויביאם ג"כ את בני דורו בשלום ויוציאם בשלום.

ולכן אמר השי"ת למושה רבינו קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו דייקא יהושע בן נון שיש לו בחינת רוח, שהוא יכול לגרום היחוד של צ"א, וזה ע"י וסמכת את ירך עליו היינו ירך אל תקרא ירך אלא יודי"ך, כמבואר בתק"ז (ז: עה"פ 'פותח את ירך' (תהלים קמה טז), וי"ד הוא בבחינת חיה חכמה, וזה מבואר ממרן האריז"ל (עץ חיים שער ו פ"ה) שעיקר הזווג פב"פ הוא ע"י המשכת מוחין דחכמה עיי"ש. וזהו שהיה צריך משה רבנו להמשיך את מוחין דחכמה ליהושע, כדי שיוכל לעשות את היחוד קוב"ה ושכינתיה בשלימות.

הקב"ה יעזור, שכל אחד ואחד ישלים נפשו ורוחו, ויעסוק ביחודו ותיקונו של עולם, ועי"ז יהיה היחוד והתיקון השלם, כביאת גואל צדק בב"א.

רעוא דרעיון תשפ"ב לפ"ק

עטרת פז

אמרות טהורות מרבתינו זי"ע

וְהִיתָה לּוֹ וְלִרְעוּ אַחֲרָיו בְּרִית קְהֵנֵת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר
קָנָא לְאַלְהֵיוּ וַיְכַפֵּר עַל כְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כה ז')

ומן הקדושת לוי קוה"ק זי"ע כתב, שעל ברית מילה של אברהם אבינו ע"ה היה אליהו מלאך הברית, ומרומז במ"ק אל נא תעבור מעל עבדך (בראשית יח ג), נ"א ר"ת נ'דב א'ביהוא שהם אליהו עיי"ש.

ועל פי דבריו אמרתי בס"ד, נ"א ר"ת א'ליהו נ'ביא, ואמרו חז"ל (בילקו"ש ר"פ פינחס) פנחס זה אליהו. ואמרתי פינחס מספר ר"ח, כמו יצחק, ופנחס זה אליהו, ואותו המלאך שהוא אליהו, שהיה אז אצל אברהם כהנ"ל, אמר לו 'שוב' ר"ת ו'יקרא ש'מו ב'ישראל, היינו שישבו להיות אצל ברית מילה של יצחק ג"כ ויבוא שוב אליהו, ובעת שנקרא שמו בישראל יצחק"ק שהוא מספר ר"ח כמו פינחס"ק אז יבוא בחזרה אליהו. 'אשוב' ר"ת א'שרי ש'אל יעקב ב'עזרו ש'ברו (תהלים קמו ה), וזה דמסיים (שם) 'על הוי"ה אלהיו' אתון אליהו, וזה מרמוז על מול פינחס, כדברי המדרש על 'ורא יעקב כי יש שבר במצרים' (שם מב א) הה"ד 'אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על הוי"ה אלהיו'. כי זקיני המגלה עמוקות כתב על המקרא קודש בתהלים (קו ל) 'ויעמוד פינחס ויפל"ל מספר יוס"ף, כי פנחס עמד בנסיון כמו יוסף במצרים, וזה בשם יהוסף הם אתון אליהו, כי יה"ו עם גימ"ל מיליון של ה"ה מספר אתון אליהו. ויובן ג"כ הנאמר בפנחס **תחת אשר קינא לאלהיו** והקשו המפרשים וכי זהו דווקא **לאלהיו**, אלא רמז יש כאן, אלהיו אתון אליהו, שנעשה עי"ז פינחס"ק זה אליהו.

'בית אבות' עמוד קא מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

לְרַב תְּרַבָּה נְחֻלְתּוֹ וְלִמְעַט תַּמְעִיט נְחֻלְתּוֹ אִישׁ לְפִי פְקָדָיו
'תָּן נְחֻלְתּוֹ (כו ג')

ר"ל לרב זה הקב"ה, העולה ד' שמות המילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן מספר רל"ב. כלומר להקב"ה **תרבה נחלתו** היינו רעותן דלכא העלאת מ"נ, על ידי תורה ותפלה ומדות טובות ומעשים טובים. כלומר לאלו בני ישראל שמעלים רעותן דלכא לשמא דקב"ה להם דייקא **תרבה נחלתו. ולמעט** שממעטים בעבודת הבורא ב"ה, **תמעט** נחלתו.

וכל זה הוא תפלת הצדיקים להקב"ה, כי הקב"ה הוא 'טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו' (תהלים קמה ט), ועל ידי תפלתו ממשיך מלמעלה למטה השפעות גדולות, וכשבאים השפעות האלו למטה, הם באים תחלה לצדיק הדור הנקרא איש כנודע (תיקו"ז הקדמה א):. וכשבאים השפעות האלו אצלו, אז **לפי פקודיו** שהוא פוקד לכל בר ישראל הצריך לו, ומברכו בישועות אלו, כמו שהצדיק הזה גוזר כן יתן מלמעלה. **נחלתו** בבנים זרע של קיימא, פרנסה בריוח, חיים ארוכים, חיי נחת, אמן לכל ישראל והבן.

'בן ביתי' ח"ב דף נב מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם (כה כג)

בפסח נאמר 'ושעיר חטאת', ובבכורים 'שעיר עזים', וביום תרועה וכפורים 'שעיר עזים אחד חטאת', וכן בסוכת, בר מן יום השלישי 'ושעיר חטאת', וכן ימי ה' ו' ז' אין שם עזים. וסימן א' ב' ד' 'עזים'. כי שורש עזות ממלכין קדמאין דמיתו, והוא שורש הגאווה והתאוה, ובפסח ביטול יצר הרע של חמץ ומדות רעות ותאות ולכן לא כתוב עזים, ובבכורים ביטול יצר הרע של חטאים ועבירות, כי התורה מגני ומצלי ולכן לא כתוב חטאת, ובשאר תרויהון דהיינו 'שעיר עזים אחד

חטאת', לבר מן ימי ג' ה' ו' ז' ד' סוכת שאין שם 'עזים', כי יעקב מאיר דאורייתא נהפך לקדושה לעזות שצריך לתורה, ולא נתנה תורה לישראל אלא מפני שהם עזים בקדושה (ביצה כה). וכן אהרן אוהב שלום מבטל העזות. וכן יוסף 'מגדל עי'ז בו ירוץ צדיק' (משלי יח י), וכן דוד 'ומעו יוצא מתוק' (שופטים יד ד). אברהם יצחק משה אין להם שייכות בזה כלל, ויצחק דין קשה, והבן.

'היכל הברכה' דף קפא. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָל הָעֵדָה וְצִוִּיתָה
אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם (כו יט)

צריך לדעת הלשון **לעניניהם**. אלא שהרי נעשה יהושע מלך במקומו של משה, ולכן כתוב **'לעניניהם'** היינו שיהיה מלך וראש ישראל הנקרא 'עני העדה' (במדבר טו כד), וזה הפירוש 'לעניניהם' שהוא נעשה יהיה 'עני העדה', ע"י שמשם מסר לו את ד' חלקי התורה פרד"ס, כדברי חכמו"ל (ב"ב עה). פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה. ולזה טעם רביעי על האות 'ת' לרמוז על ד' פרד"ס חלקי התורה שמסר לו משה, וזה מש"כ **והעמדת** לשון עומד ודורש (ברכות לו), **לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה** כדברי רש"י ז"ל תן לו מתורגמן שידרוש בחיך, שלא יאמרו עליו שלא היה לו להרים ראש בימי משה.

'פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָל הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם (כו יט)

ועבודתו כנודע. ויש מי שעובד להקב"ה בבחינת עבד לרבו רבון העולמים, ג"כ כל אחד כפי מדרגתו. לזה הממוצע הזה שנאמר עליו 'בנים אתם לה' אלהיכם' שהוא בחינת צדיק הדור העובד להקב"ה בבחינת בן לאבינו שבשמים באהבה רבה, הצדיק הזה הוא ממוצע ג"כ בין הקב"ה לבין ישראל, המשפיע לכל בר ישראל מצינור שלו הנאחז בשרשו כנ"ל, שהוא עומד בין ישראל הקדושים, שהוא **לפני אלעזר הכהן** דלמטה, **ולפני כל העדה** שהם העשר ספירות קדושות שהם צינורות לכל בני ישראל כנ"ל, ואז **וצויתו** שתחבר ותדבק אותו, כמו בצוותא חדא כנודע, וחייבור הזה יהיה **לעניניהם** שהם יראו בעינא פקיא שיהושע הוא מחובר למעלה ולמטה, והוא עומד ביניהם להביא לכל אחד ואחד מישראל הקדושים מצינור שלו הנאחז בו, והוא ממש כמו שהיה אצל משה ואהרן והבן.

'בן ביתי' ח"ב דף נו מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

ר"ל והעמדת אותו את יהושע, שהוא יהיה הממוצע בין צינורות העליונים כנ"ל לבין ישראל. והוא **לפני אלעזר הכהן** למטה בעולם הזה, **ולפני כל העדה** שהם העשר ספירות שבכל עולם ועולם כנ"ל (ד"ה יפקוד).

וצויתה אותו לעניניהם לכאורה קשה אם הוא כפשוטו שצויתה מיירי לשון דיבור, שיצוה אותו היאך הוא צריך להתנהג, לא צריך לומר כאן **לעניניהם** לשון ראייה, אלא לשון שמיעה שהם ישמעו מה שהוא מצוה לו. וכן ג"כ מה שאמר למטה מזה 'ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל'. כאן ג"כ לא שייך לשון שמיעה, אלא דייקא לשון ראייה, שהם יראו היאך נתן משה ליהושע מהודו עליו, והיה טוב יותר לומר 'וצויתה אותו למען ישמעו כל עדת בני ישראל ונתתה מהודך עליו לעניניהם' שיראו כלם שמסר לו כל כחו. אלא ודאי שדרך הפשט של הפסוקים הם כחו.

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

הרה"ק רבי משה בן רבי יעקב קורדואירו זצ"ל הרמ"ק בעל הפרד"ס רימונים ועוד כ"ג תמוז ש"ל

ספריו נכתבו ברוח הקודש

גלות השכינה

ויכול ללמוד גם כן אחר שנזדכך, בספרי אור שבעת הימים **רבינו משה, בפרד"ס**, ועסיס רמונים, ובשל"ה הקדוש, כי כולם ברוח הקדוש נכתבו, וכל ספר שמחברו הוא בעל רוח הקדוש, ונכתב על ידי רוח הקודש, בודאי הוא מאירת עינים ומשיבת נפש, ממש מחיה הנפש.

נתיב מצותיך' הקדמה

שורש נשמתו

הכלל, כשתעיין אין בריה דומה לחברתה, ומעוטא דמעוטא הנמצא שיהיה קרובין בשורש נשמותיהם, כמו שאמר מרן אלקי [האריז"ל ('לקוטי תורה' חיי שרה)] על **מאור עינינו רמ"ק** ורבי אליהו בעל ראשית חכמה, שזה יש לו נפש זכריהו וזה רוחו, ולכס אוהבים זה את זה מאוד, כמאמר הכתוב (שמואל א' כ יז) אהבת נפש אהבו, מחמת שהלבבות קרובות לדרך אחד לדרכי עבודה, וכן אמר **מרן אלקי הבעל שם טוב זי"ע** על כמה אנשים צדיקים הידועים לנו שנתקשרה אהבתם יחד, והוא מסיבה שהיה לומדים תורה ביחד בגם עדן עליון, והם משורש אחד.

'אוצר החיים' ויקרא, מצוה רמד

המית והרג הקליפות

האדם עומד בכל עת בסכנה גדולה, ובקל יוכל לדחות, ואין להאמין לעצמו כלל וכלל אפילו רגע אחד, אם לא בהשכלה יתירה, כמאמר **מרן הקדוש רבי ישראל בעל שם טוב** על מאמרם (גיטין מז.) ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי, דהענין, בעת שיצא מן הליסטים, ורצה לקבל על עצמו עול תורה ועבודה, בפרישות וקדושה, זבין נפשיה ללודאי, כי סבבוהו כיתות הקליפות, לפתות שיעזוב דרכו בקדושה, כמבואר בזוהר, ונפל לתוך תאות הזמן ומחשבות לא טובות, וכשהצדיק רואה זאת, מקבל על עצמו קדושה יתירה, ועל ידי סיגופים מרים, הוא ממית והורג את כל הקליפות, ו**רבינו משה קורדואירו** לא יכול לסבול, והרגם בשם המפורש, אחר הקדושה והסיגופים שהיה לו, וכשהצדיק מתגבר בפרישות וקדושה, וממית והורג כל המפתים, בא לידי אור גדול, ונמשך עליו הארה ושמחה עצומה בתורה ועבודה, ועובד השם בשמחה ובטוב לבב מרב כל, אע"פ שנופל לקטנות, אבל לא לבחינה כזאת ללודאי.

'נתיב מצותיך' הקדמה

זה הענין בעצמו הוא בשכינה, שמתלבשת בצור לבבי, וחלקי קודשא בריך הוא לבן של ישראל, והוא ירידת וגלות השכינה, ונאמר (איכה ד ה) כי ה' הוגה על רב פשעיה, ואמר רז"ל יכול על מגן ת"ל על רב פשעיה, ופירשו בו **הקדושים הרמ"ק**, כי פשעי בניה הם פשעיה כביכול, כי היא מתלבשת בתוכם ממש, אפילו בתוך טומאתם, וזה התלבשות הוא ירידה גדולה לשכינה ולנשמות.

'זוהר חי' ויחי רלד.

אל יתייאש מן הרחמים

ואל יבטיחך יצרן (אבות ד כב). עיין 'מדרש שמואל' (אבות שם) שמעתי מפי **החכם אלקי קודש קדשים רבינו משה קורדואירו**, כי האדם אשר הרבה לפשוע להרשיע להכעיס את בוראו הוא מתייאש מן הרחמים, כמו אלישע אחר, שאמר כי אחר שנאבד תקותו מעולם הבא ונדחה משני עולמות, הוא חפץ להתענג בעולם הזה בתאות עולם הזה, והפקיר עצמו לעבור על כל התורה, ובודאי שטעה בזה טעות גדול, כי אין שום דבר עומד בפני התשובה, אדרבה זה היה

הסכמת רבינו שר בית הזוהר בעל הדמשק אליעזר על סידור הקדוש 'תפלה למשה, מהרמ"ק

תעודת כבוד הרב הצדיק המקובל, בוצינא קדישא, חסידא ופרישא, כל רז לא אניס ליה, תמים במעשיו מופת הדור, פטיש החזק, עמוד הימיני, כקש"ת מורינו הרב אליעזר צבי סאפרין שליט"א מקאמרנא.

ב"ה. מה נכבד היום, בהגלות נגלות לעינינו היום, חמדה גנוזה, אשר היתה ספונה זה יותר משלש מאות שנה, והוא סידור **תפלה למשה, ממורנו הקדוש המקובל האלקי הרמ"ק זיע"א**, אשר עלה ברצון הרבני הנגיד המופלג החסיד מוה' יעקב משה אמקרויט נ"י מפרעמישלא, להעלותו על מזבח הדפוס וביקש הסכמת, והנה מי אנכי להעיד על השמש בצהרים כי בהיר הוא בשחקים והמפורסים אין צריך ראיה, ואשר רצון הרבני הנ"ל לספח ג"כ סידור אור הישר מהרמ"פ זלה"ה, בהסכמת הה"צ הקדוש שליט"א מבעלזא נעתרתי גם אנכי, ובודאי לא נחשדו שארית ישראל להסיג גבול אשר גבלו ראשונים, ובל יכחו בגחלתן, וזכות הקדושים יגן עלינו להאיר לנו מתוך חשיכה, ונוכה לגאולתנו ופדות נפשנו בבא"ס.

דברי המדבר לכבוד התורה ולכבוד ישראל הקדושים. עש"ק ויגש ה' תר"ן קאמרנא.

הק' אליעזר צבי סאפרין קאמרנא

תשובתו, כי אחר שכפר בעיר לומר שתי רשויות יש חליה וחליה, ובזה הפריד היחוד וקיפץ בנטיעות, היתה תשובתו להתייאש מן העולם הבא ומן הרחמים, ולעשות תשובה שלימה לפני קונו באהבה וחיבה, כי עד מות האדם אין לו בטחון שיהיה לו חלק בעולם הבא, כמו שאמר **מרן הרב ישראל בעל שם זצ"ל** מובא ב'דגל מחנה אפרים' שאמר אני נשבע שבועה גמורה, שיש איש אחד בעולם ששומע חידושי התורה מפי הקב"ה בעצמו, לא מפי מלאך ולא מפי שרף, אף על פי כן מתיירא בכל עת ורגע, שלא יפילו אותו לנוקבא דתהומא רבא, ופעם אחת על ידי הפצרות אשה עקרה אחת, וגם הוא היה לו עת דוחק קודם הפסח, והיא הביאה לו בהרחבה, ונתרחב דעתו הקדושה, ונשבע לה שיהיה לה בן, והיא היתה אילונית ממש לגמרי, ועל ידי שעשה זאת להטריח את קונו, שמע כרוז שאין לו חלק לעולם הבא, ושמח הצדיק שמחה גדולה, ואמר עתה בא לי עת ועונה, לעבוד את בוראי באמת בכל ליבי, כי אחר שאין לי בטחון על עולם הבא, ובקבלה זאת ובעבודה כזאת אמיתות תיקן הכל, ואמר לו רבו **אחיהו השילוני** הנביא שהיה זה לנסיון, ועל ידי שעמד בנסיון תיקן הכלף וככל הדברים אירע לאלישע ולא עמד בנסיון, ואם היה שב בתשובה היה השם יתברך זקן מלא רחמים מקבלו.

'נוצר חסד' אבות ד כב

דקדק כמו נקודת ספר תורה

ספר הזוהר הקדוש, הוא סתום וחתום, ונעלם מעין כל חי, מרוב עמקות סודות, עמוק עמוק מי ימצאנו, אע"פ שהראשונים קדושי עליונים, מוהר"ם וקאנטי וחביריו, והר"ם גבאי, ורבי יהודה חייט, פירשו כמה מאמרים, ובפרט **הקדוש רבינו משה קדווארא זלה"ה**, אשר יגע עצמו בספר **פרד"ס**, לפרש ספר הזוהר, ודקדק בכל רמיזותיו, ממש כמו נקודת ספר תורה.

'דמשק אליעזר' הקדמה

כתבי הרמ"ק זלה"ה

הזהיר לי **אאמו"ר זלה"ה** שלא אלמוד ביחד **כתבי הרמ"ק זלה"ה** עם **כתבי מרן האר"י זלה"ה**, רק בעת שאלמוד בכתבי מרן האר"י זלה"ה בכל עת ההוא לא אלמוד בכתבי הרמ"ק זלה"ה, כי זה הוא עמוד בפני עצמו וזה בפני עצמו, ואם לומדים בזמן אחד אזי נתערב דעתו בזה ובזה ולא יוכל לעמוד דעתו על מקום קו השוה.

'דמשק אליעזר' הקדמה

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: (במדבר כז יח)

כח הסמיכה של הרב לתלמיד

בעת שמכניע עצמו התלמיד לרב כלבנה לשמש בכיטול גמור, אזי יתדבקו רוחא ברוחא באהבה עזה, ויאצל מן הרוח אשר עליו (כמדבר יא כה) ונחה על התלמיד, וזה הוא עיקר רב ותלמיד, שהוא יחוד עצום ונורא. וכן קבלנו שהרמב"ם קורא להרב יוסף מיגאש 'רבותי' (שאלה ופקדון פ"ה ה"ה), [לפי] שבעת פטירתו של **רבי יוסף אבן מיגאש** היה הרמב"ם בן חמש שנים, וקרא אותו וסמך ידו עליו, ונחה רוחו של הקדוש עליו, ועל ידי זה זכה להשגה עצומה ונוראה, וזכה נעשה לו רבו מובהק שלמד רוב חכמתו ממנו.

נוצר חסד' אבות ו ד

כי צדיק עליו נאמר 'אור זרוע לצדיק' (תהלים צז יא), כי מנשא את הקשורים בו ומשפיע עליהם הארה עצומה בנפשם, ללמוד תורה לשמה באור וחיות ודביקות, ולהתפלל בנועם אור עליו, כמו שראינו אצל רבותינו **מוהרי"י מלובלין**, ואצל **מורי דודי [מזידיטשוב]**, ופעם אחת השפיע עלי כל כך אור שלא יכולתי עמוד, והוצרכתי לבוא לפניו שיקח ממני, וזה עיקר התקשרות תלמיד עם הרב באהבה עזה 'רוחא ברוחא' כדי להשפיע עליו מאורו הרב, וזהו רבי מובהק, כדאיתא בספרים שהרב **רבי יוסף מיגאש** האיר רוחו על הרמב"ם בנשיקה, ואמר הרמב"ם שהוא רבו מובהק, שעל ידי הופעת רוחו זכה לכל החכמה והמדע.

[ראה בספר 'שם הגדולים' (מערכת מ אות קנ) וז"ל [בדילוג]: הרשב"ץ בתשובותיו (ח"א סי' ע"ב) כתב שהרמב"ם היה תלמיד מהר"י מיגאש, וכ"כ הרמב"ם עצמו פ"ה דשאלה ופקדון וזכה הורו רבותי רב יוסף הלוי ורבו]. אמנם ספר יוחסין כתב, דלא אפשר לומר כן שיהיה הרמב"ם תלמיד מהר"י מיגאש, כי בפטירת הרב מהר"י מיגאש היה לו עשר שנים, כי הר"י מיגאש נח נפשיה בשנת תקנ"א, ולפי מ"ש רבינו דוד שהרמב"ם נולד שנת תתצ"ג היה לו שבע שנים וכו'. וראה זה חדש שראיתי בספר 'עומר השכחה' פירוש משלי שכתב (בסימן ט"ב) על פסוק 'עטרת זקנים בני בנים', וז"ל כמ"ש על הרמב"ם בשעת פטירת הראי"ף ז"ל נכנס אצלו ונשק ידו והוא כבן ה' שנים, ואמר שלא זכה למה שזכה אלא באותה נשיקה שנשקו וברכו והאציל עליו מחכמתו, ע"ל. ודברים ככתבן לא יתכנו, כי הרמב"ם נולד כשלים שנה אחר פטירת הר"י. והקרוב אלי שהענין אמת, רק במקום הר"י צ"ל מהר"י מיגאש, והיה הרמב"ם בן שבע שנים, והיה קבוע בלב הרמב"ם ואביו שברכת הרב

מהר"י מיגאש עשתה פירות, ושכיון מהר"י הלוי להאציל עליו מחכמתו, ולכן קראו רבו' למהר"י הלוי. ע"כ.]

זוהר ח"י יתרו סח.

סמיכת הבעש"ט ותלמידיו הקדושים

מון הקדוש הזה (הבעש"ט הקדוש) הוסמך מאחיהו השילוני הנביא, וסמך [את] תלמידו אור מופלא רבינו אדונינו המלך הקדוש רבינו **דוב [המגיד ממעזריטש]**, והוא סמך את תלמידו אור סתום רבינו **אלימלך [מליזענסק]**, ואת תלמידו רבינו **יעקב יצחק מלובלין**, וגם מרן זה מוהר"ר יעקב יצחק נסמך מהקדוש אלקי רבינו **יחיאל מיכל [המגיד מזולטשוב]** תלמיד מרן הריב"ש טוב, ומרבינו **אלימלך [מליזענסק]**. ומרן הקדוש מו"ה **יעקב יצחק מלובלין** סמך את מורי דורי הקדוש רבינו **צבי [מזידיטשוב]**.

והוא סמך את **העני הזה** שבועה להשפיע מאורו ומאור מרן לכל העולם, ומסר לי הכל, 'דבר קטן' היאך לברך את ישראל וגם שם לברך וכו', 'ודבר גדול' מעשה בראשית ומעשה מרכבה (עין סוכה כח), ובו אני קשור נפש בנפש, והוא רבי ומורי בעולם הזה ובעולם הבא, וברבי ומורי אפסור מזה העולם לחיי העולם הבא בעת שיבוא הזמן, ולעת עתה לאורך ימים טובים.

וגם דודי מורי החסיד השלם הצדיק אא"ק מוהר"ר **משה [מסאמבור]** הוא קרא אותי בפעם הראשון בשם '**מורה מוריני**' בפרשת בהר, וקרא לפני 'או דודו יגאלנו' (ויקרא כה מט) ואמר: עשיתי אותך גואל. ואמר זה באפניו נהירין. ואצל רבינו מו"ה **יעקב יצחק מלובלין**, היה קריאות בשם '**מורה מוריני**', ואמירה רכה סמיכה לתלמידיו.

וגם כשהייתי בלובלין עם אבי [הרה"ק רבי **אלכסנדר סענדר מקאמורנא]** זצ"ל, ילד בן תשע הייתי, וראיתי פניו כלמידים, ובעת שפתח הדלת לומר 'כגוונא' ראיתי אש מלהטות על ראשו ואור נפלא. והייתי שם על חג הפסח, ובליל שני אחר הסדר אמר ברוח קדשו: למי אתן הזרוע, ואמר: לקרוב שלי. ולקחו אותי והעמידני לפניו. ואחר כך החזיר ולא נתן, והחזירו אותי למקומי. ואחר כך אמר: למי אתן לקרוב שלי, והעמידני לפניו והחזיר ולא נתן. ואחר כך אמר בפעם השלישית ברעדה וברתת כדרכו: אתן לקרוב שלי. והעמידני לפניו והרכין עצמו עלי ונתן את ידיו עלי, והושיט לי הזרוע. והיה זה לפלא בעיני הצדיקים שישבו שם, כי גם זה נתינות הזרוע היה רגיל ליתן לגדולי תלמידיו, להיותן מוסמכין בסמיכה ובכוח מרן **הריב"ש טוב**.

ובאמת זה הענין עמד לי לעזר גדול ונורא בעת רבים רדפי וצרי, שעמדתי על עמדי בחווק רב ובעזר השפעות אלהות. ואם יוקשה לך אחי על אריכות דיבורים, שהכרח לי מצד המנגד להזכיר כוחם, שאני נסמך משלושה גדולי עולם, ואין בי פחד משום פגע ונגע, כי כוחי רב ועצום כאריה תקיף, והכרח לי לכתוב כך ותדונו אותי לכך זכות. **ואני מוסמך רביעי למרן**

הריב"ש או שלישי, ודי בזה הכרח וההכרח לא יגונה.

'היכל הברכה' הקדמה

סמיכת ה'אור המאיר'

וספר 'אור המאיר' באמת הוא בעצמו שבחו מי ימלל, עצמו נוראותיו וקדושתו וחסידותו, מימיו לא שימש בידי וברגליו אלא ביחודים קדושים, והיה מלא אור ושמחה לשמוח אלקים ואנשים ביחודים הקדושים, ורבינו הקדוש מוהר"ר **דוב בער [המגיד ממעזריטש]** סמכו עם כל החברייא...

'נתיב מצותיך' נתיב התורה א לב

אין להרהר על צדיק גמור מוסמך מתלמידי מרן הבעש"ט

הענין כי יש כמה טעות ומטעין, ו'אשרי אדם מפחד תמיד' (משלי כח יד) ולבבו נשבר לכמה שברים, 'רוח נשברה לב נשבר ונדכה' (תהלים נא יט), ואזי 'אשכון את דכא' (ישעיה נז טו), ויש טפשים כשפירש עצמו מתאוות עולם הזה ומרגיש איזה הארה ואיזה מזריגה, אומר 'אעלה על במתי עב אדמה לעליון' (ישעיה יד יז), וסובר שאין כמותו בעולם, וזכה הולך בדרך רחוקה, ומסאבין ליה בקליפת נוגה קליפה תקיפה טעות של הבל, ומטעין אותו במופתים ובמדריגות של 'עולם התמורה', והוא הולך בדרכים רעים ומשוניים, ואומר שיש לו דרך כזה להתפלל אחר חצות היום תפלת שחרית, ומנחה שלש שעות בלילה, ולתקוע שופר בלילה, ואוכל מצה שני שעות על היום.

ודרך חושך הזה הוא מקליפת נגה קליפה תקיפה, וכל זה לאתרחק למקרב לעמא קדישא להתקשר עמהון בזמן תפלה ובתפלת ציבור, ויהיה מסגף עצמו באלף פרישות, הוא דרך של עץ נרקב המאיר בחשך ואפילה. חוץ מצדיק גמור מוסמך מתלמידי **מרן הריב"ש**, והוא קדוש ששכינה שורה עליו, שהדביקות והאהבה מטרידו, והוא באמת מתקשר בעבודה שבלב זה תפלה (תענית ב.) כל היום, עליו אין להרהר חלילה וחלילה.

'זר זהב' סימן קס"ב ק

אבל להתפלל שחרית בזמן מנחה עברין ופושעי ישראל הוא, החושך יכסהו, אם לא יחיד בדורו צדיק הדור מוסמך, עליו אין להרהר.

'זוהר ח"י"ב דף תמט:

מעלת לימוד הקבלה עם שימוש צדיקים מוסמכים

ובלימוד חכמה זאת, עם שימוש צדיקים אמיתים, מוסמכים עד מרן **הריב"ש טוב** מוסמך **מאליהו ואחיה השילוני**, תבין היאך להתנהג בכל דבר, באכילה ושתיה ודבורים, הכל בקדושה וביחודים נפלאים, אחר הפרישות והקדושה והטהרה שעברו עליך על ידי כמה סיגופים. אחר כך תבוא להשכלה נפלאה בקדושה, היאך לעשות הכל ביחודים קדושים באהבת ישראל.

'נתיב מצותיך' הקדמה